

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.373 van 26 maart 2014
in de zaak A. 211.734/XIV-35.488**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Vancraeynest
 kantoor houdend te 5530 Yvoir
 Avenue de Fidevoye 9
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding

Het cassatieberoep, ingesteld op 21 februari 2014, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 117.074 van 17 januari 2014 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 26 februari 2014 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Daargelaten de vraag of de artikelen 1319 en volgende van het
Burgerlijk Wetboek onverkort van toepassing zijn in een procedure betreffende de toegang,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient te worden vastgesteld
dat, waar verzoekster aanvoert dat zij “in haar aanvraag tot machtiging tot verblijf de nadruk

gelegd heeft op het oorzakelijk verband tussen deze problemen en de traumatiserende gebeurtenissen die zij in Tsjetsjenië beleefd heeft” en dat “de Dienst Vreemdelingenzaken zich hieromtrent niet uitgesproken heeft”, uit de aanvankelijk bestreden beslissing blijkt dat de staatssecretaris heeft overwogen dat “niet (is) bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens”. In het bestreden arrest overweegt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op concreet onderbouwde wijze dat “niet (wordt) aangetoond dat het standpunt van de arts-adviseur dat de aandoeningen ook zonder behandeling en ongeacht het land van verblijf zijn natuurlijke beloop kent en zal evalueren in gunstige zin, kennelijk onredelijk is”. Verzoeksters overige kritiek is niet van aard voormelde vaststellingen te weerleggen. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt terecht dat het onderzoek en de beoordeling van de medische attesten waarop de vreemdeling zich steunt, aan de ambtenaar-geneesheer worden overgelaten, dat deze volledig vrij gelaten wordt in zijn beoordeling van de medische attesten, dat hij, wanneer hij dit noodzakelijk acht, het advies kan inwinnen van deskundigen en dat de ambtenaar-geneesheer niet van een bijzondere expertise blijk dient te geven om de door de vreemdeling ingediende medische attesten te beoordelen. Artikel 962 van het Gerechtelijk Wetboek regelt het deskundigenonderzoek voor de gewone hoven en rechtbanken. Een schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet is derhalve niet aan de orde en op het verzoek om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof dient dan ook niet te worden ingegaan. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zesentwintig maart tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams